Lietas Nr. 142298912
Lietas arhīva Nr. 1-1235-13/7

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2013.gada 14.decembrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese A.Juškeviča,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktās personas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „APS TRANSPORTS" pārstāvei /pers. B/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „APS TRANSPORTS" (reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/) sūdzību par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.680 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA922303).

Aprakstošā daļa

[1] Sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „APS TRANSPORTS" (turpmāk arī – Sabiedrība) sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA922303 par to, ka 2012.gada 5.februārī, plkst. 17.15, uz autoceļa Rīga - Daugavpils 77.km, maršrutā no Rīgas uz Maskavu, Sabiedrībai piederošā transportlīdzekļa *Mercedes Benz Actros* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, savienojumā ar puspiekabi *SCHMITZ* (valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/), vadītājs /pers. E/ nevarēja uzrādīt normatīvajos aktos noteiktos transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika apliecinošus dokumentus (darbības apliecinājumus, reģistrācijas diagrammas, manuālos pierakstus vai izdrukas) par iepriekšējām 28 dienām. Iztrūkstošo datu saraksts fiksēts *Tacho Scan* izdrukā. /pers. E/ vadīja transportlīdzekli, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, un tajā nebija ievietojis savu vadītāja digitālo karti. Līdz ar to konstatēts, ka Sabiedrība neveic kontroli, nedod atbilstošus norādījumus, lai /pers. E/ ievērotu normatīvo aktu prasības, tādējādi pārkāpjot Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr.3821/85 ,,Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" (turpmāk arī – Regula Nr.3821/85) 13.panta un 15.panta septītās daļas „b" apakšpunkta prasības, kā arī Ministru kabineta 2007.gada 3.jūlija noteikumu Nr.474 „Transportlīdzekļu apkalpes locekļu darba laika organizēšanas, ievērošanas un uzskaites noteikumi" (turpmāk arī - MK noteikumi Nr.474) 13.punkta prasības.

Izskatot administratīvās pārkāpuma lietas Nr.VP2/PA922303 materiālus bez Sabiedrības pārstāvja klātbūtnes, ar Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas vecākā inspektora 2012.gada 5.marta lēmumu (turpmāk arī – Sākotnējais lēmums) Sabiedrībai piemērots naudas sods 550 latu apmērā, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) $149.^{3\,8}$ panta trīspadsmito un četrpadsmito daļu. Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, Sabiedrība to apstrīdēja.

[2] Ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.680 (turpmāk arī – Lēmums) atstāts negrozīts Sākotnējais lēmums, bet Sabiedrības apstrīdēšanas iesniegums noraidīts.

Lēmums pamatots ar šādiem apsvērumiem.

[2.1] Sabiedrībai piederošā transportlīdzekļa vadītājs kontroles laikā nevarēja uzrādīt visus nepieciešamos reģistrācijas datus par iepriekšējām 28 dienām. Darbību apliecinājums vai kāds cits darba un atpūtas laiku apliecinošs dokuments kontroles laikā netika uzrādīts. Līdz ar to secināms, ka netiek veikta pilnīga transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laika uzskaite.

Šāda rīcība kontrolējošajām amatpersonām liedza iespēju veikt pilnīgu transportlīdzekļa vadītājam noteiktā darba un atpūtas laika režīma pārbaudi. Bez tam, Komisijas 2009.gada 30.janvāra Direktīvas 2009/5/EK, ar ko izdara grozījumus III pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 un Nr. 3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā (turpmāk tekstā — Direktīva 2009/5), izpratnē gan datu neuzrādīšana par kārtējo dienu, gan datu neuzrādīšana par iepriekšējām 28 dienām uzskatāma par ļoti nopietnu pārkāpumu.

Atbilstoši Regulas Nr. 3821/85 un MK noteikumu Nr. 474 nosacījumiem, darba un atpūtas laiku apliecinošiem dokumentiem par iepriekšējām 28 dienām un kārtējo dienu jāatrodas transportlīdzeklī un jāuzrāda kontrolējošajām amatpersonām. Bez tam, tieši darba devējs ir atbildīgs par darba laika organizēšanu un uzskaiti. Līdz ar to uzskatāms, ka ar visiem lietā esošajiem materiāliem to kopsakarā ir pierādīts, ka Sabiedrība ar savām darbībām izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par ko administratīvā atbildība paredzēta LAPK 149.^{38} panta trīspadsmitajā daļā.

[2.2] No lietā esošās *Tacho Scan* izdrukas izriet, ka transportlīdzekļa vadītājs /pers. E/ vadījis transportlīdzekli, kas aprīkots ar digitālo tahogrāfu, bez vadītāja kartes (piemēram, 08.01.2012. no plkst. 00.00 līdz 08.01.2012. karte izņemta; 09.01.2012. no plkst. 08.58 līdz 14.01.2012. plkst. 14:10 karte izņemta; 20.01.2012. no plkst. 20.26 līdz 25.01.2012. plkst. 15.40 karte izņemta; 04.02.2012. no plkst. 01.37 līdz 06.02.2012. plkst. 00.00 karte izņemta).

Arī šāds pārkāpums Direktīvas 2009/5 izpratnē uzskatāms par ļoti nopietnu pārkāpumu. Konstatētos pārkāpumus nav apšaubījis transportlīdzekļa vadītājs kontroles laikā, kā arī Sabiedrība savā apstrīdēšanas iesniegumā.

[2.3] Saskaņā ar LAPK 248.^{1} pantu ir pieļaujama protokola sastādīšana bez tās personas klātbūtnes, kas izdarījusi pārkāpumu. Personas tiesības izteikt savu viedokli tādā gadījumā tiek nodrošinātas, nosūtot personai protokolu pa pastu vai personai izsakot savu viedokli lēmuma pieņemšanas vai apstrīdēšanas stadijā. Savukārt tas, vai persona pēc šāda uzaicinājuma arī ierodas iestādē uz lēmuma sastādīšanu, ir atkarīgs jau no pašas personas. Ja persona neierodas un tam nav attaisnojošu iemeslu, persona nav izmantojusi savas iespējas izteikties un iestādei nav šķēršļu pieņemt lēmumu bez personas klātbūtnes.

Konkrētajā gadījumā Sabiedrībai piederošais transportlīdzekļu sastāvs tika apturēts, lai veiktu autopārvadājumus reglamentējošo normatīvo aktu ievērošanas kontroli, apturot transportlīdzekļu sastāvu uz autoceļa. Līdz ar to, ņemot vērā iepriekšminēto tiesību normu un konkrētās lietas apstākļus, ievērojot administratīvā pārkāpuma izdarīšanas un konstatēšanas apstākļus, konkrētajā situācijā pastāvēja objektīvi iemesli protokola sastādīšanai bez Sabiedrības pārstāvja klātbūtnes, jo tās pārstāvis nebija klāt pārkāpuma konstatēšanas brīdī. Ņemot vērā minētos faktiskos apstākļus, atzīstams, ka nav pieļauts LAPK 248.^{1} pantu pārkāpums.

[2.4] No lietā esošajiem materiāliem izriet, ka administratīvā pārkāpuma protokola kopija vienlaicīgi ar uzaicinājumu uz lietas izskatīšanu Sabiedrībai izsūtīta 2012.gada 9.februārī, tādējādi uzskatāms, ka ar protokola saturu tā iepazinusies un nav pamata apgalvot, ka Sabiedrība nebūtu informēta par administratīvās lietvedības uzsākšanu. No Sabiedrības netika saņemta nekāda informācija par neierašanās iemesliem, lietas izskatīšanu atlikt nelūdza. Tādējādi Sabiedrība neizmantoja savas iespējas izteikties un konkrētajā gadījuma pastāvēja tiesisks pamats administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanai bez tās pārstāvja piedalīšanās.

[2.5] Ņemot vērā pārkāpumu raksturu un apstākli, ka konstatēts atbildību pastiprinošs apstāklis, kā arī konstatētas divas pārkāpumu epizodes, Sabiedrībai piemērotais naudas sods atzīstams par samērīgu un adekvātu izdarītajiem pārkāpumam.

[3] 2012.gada 6.jūnijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemta sabiedrības ar ierobežotu atbildību „APS TRANSPORTS" sūdzība par Lēmumu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2012.gada 7.jūnija lēmumu sūdzība pieņemta un ierosināta administratīvā pārkāpuma lieta.

Sūdzība pamatota ar šādiem apsvērumiem.

[3.1] Sabiedrības vienīgā amatpersona laika posmā no 2012.gada 13.februāra līdz 29.februārim neatradās darba vietā un paziņojumu par sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu saņēma tikai 2012.gada 2.martā. Līdz ar to objektīvu iemeslu dēļ Sabiedrības amatpersona nevarēja sagatavot nepieciešamus dokumentus un ierasties līdz 2012.gada 5.martam Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldē, Aizkrauklē.

Sabiedrībai netika paziņots par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā un nav saprotama procesuāla darbība (parakstīt sastādītā protokola oriģinālu), uz kuru tika aicināta Sabiedrības amatpersona.

[3.2] Sabiedrībai nav saprotams, kura amatpersona un kad ir uzsākusi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

[3.3] Ir pārkāptas LAPK 248.pantā noteiktās Sabiedrības tiesības piedalīties protokola sastādīšana, jo Sabiedrība netika aicināta sniegt paskaidrojumus par notikušo un netika informēta par protokola sastādīšanas laiku un vietu. LAPK 248.^{1} pants noteic, ka protokolu bez pārkāpēja klātbūtnes var sastādīt tikai tad, ja objektīvu iemeslu dēļ administratīvā pārkāpuma protokolu nav iespējams sastādīt tās personas klātbūtnē, kuru sauc pie administratīvās atbildības, vai juridiskās personas pārstāvja klātbūtnē.

Sabiedrības ieskatā Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes amatpersonām nepastāvēja šķēršļi, dēļ kuriem nebija iespējams izsaukt Sabiedrības pārstāvi uz administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanu un sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu Sabiedrības pārstāvja klātbūtnē.

[4] 2012.gada 5.jūlijā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā saņemts Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes (turpmāk arī – VP GKPP PP vai Iestāde) paskaidrojums par sūdzību, kurā Iestāde lūdz sūdzību atzīt par nepamatotu un noraidīt. Paskaidrojums pamatots ar Lēmumā ietvertajiem apsvērumiem.

[5] Sabiedrības pārstāvis tiesas sēdē sūdzību uzturēja, pamatojoties uz tajā minētajiem argumentiem.

Iestādes pārstāvis uz tiesas sēdi neieradās. Tiesā saņemts lūgums izskatīt lietu bez Valsts policijas pārstāvja piedalīšanās.

Tiesa atzina, ka lietu ir iespējams izskatīt bez iestādes pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudījusi lietas materiālus, noklausījusies lietas dalībnieku paskaidrojumus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarībā, atzīst, ka Lēmumu ir jāatstāj negrozītu.

[7] Tiesa konstatē, ka Sabiedrība saukta pie atbildības saskaņā ar LAPK 149.^{38} panta trīspadsmito un četrpadsmito daļu. LAPK 149.^{38} panta trīspadsmitā daļa noteic, ka par normatīvajos aktos noteikto transportlīdzekļa vadītāja darba un atpūtas laiku apliecinošo dokumentu, reģistrācijas karšu (tahogrammu) vai datu nesēju neuzrādīšanu — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt līdz divsimt latiem, bet pārvadātājam — no trīssimt līdz piecsimt latiem. Savukārt LAPK 149.^{38} panta četrpadsmitā daļa noteic, ka par transportlīdzekļa, kas aprīkots ar digitālo reģistrācijas kontrolierīci, vadīšanu bez vadītāja kartes vai izmantojot vairāk nekā vienu vadītāja karti, vai ar citu vadītāja karti — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz četrsimt latiem, bet pārvadātājam — no piecsimt līdz tūkstoš latiem.

[8] Lēmumā konstatēts, ka Sabiedrība nav ievērojusi Regulas Nr.3821/85 (ar grozījumiem, ko ievieš Regula Nr.561/2006) 13.pantu, 15.panta 7.punkta b) apakšpunktu.

Regulas Nr.3821/85 (ar grozījumiem, ko ievieš Regula Nr.561/2006) 13.pants noteic, ka darba devējs un autovadītāji nodrošina reģistrācijas kontrolierīces pareizu darbību un tās pienācīgu lietošanu, kā arī vadītāja kartes izmantošanu gadījumos, kad autovadītāji vada transportlīdzekļus, kuros uzstādītās reģistrācijas kontrolierīces atbilst I B pielikumā noteiktajām prasībām.

Savukārt minētās Regulas 15.panta 7.punkta b) apakšpunkts citastarpā noteic, ja transportlīdzekļa vadītājs vada transportlīdzekli, kas ir aprīkots ar reģistrācijas kontrolierīci saskaņā ar I B pielikumu, tad pēc pilnvarota inspektora pieprasījuma transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums uzrādīt viņa vadītāja karti.

No minētajām tiesību normām secināms, ka personu (gan vadītāju, gan pārvadātāju) var saukt pie administratīvās atbildības, ja autovadītājs nevar uzrādīt reģistrācijas kontrolierčes datus un vada transportlīdzekli bez vadītāja kartes.

[9] LAPK 289.^{16}panta trešā daļa noteic, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Pārbaudījusi lietā esošos pierādījumus un novērtējusi Lēmumā ietvertos argumentus, tiesa atzīst, ka Lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Iestāde ir pareizi, vispusīgi un pilnīgi novērtējusi iepriekš norādītos pierādījumus, kā arī piemērojusi samērīgu sodu, līdz ar to tiesa pievienojas iestādes motivācijai un izvērstāku argumentu izklāstu šajā sakarā nenorāda.

Turklāt tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par pārkāpuma faktu, bet gan par to, vai iestāde ir pieļāvusi tādus procesuālos pārkāpumus, kas varētu būt par iemeslu Lēmuma atcelšanai.

[10] Sabiedrība norāda, ka tās darbinieks /pers. E/ jau ir sodīts par šo pašu pārkāpumu, līdz ar to sūdzības iesniedzējas ieskatā Sabiedrība nebija saucama pie atbildības.

Tiesa iepriekš minēto Sabiedrības viedokli noraida kā nepamatotu. Regulas Nr.3821/85 13.pants skaidri noteic darba devēja atbildību nodrošināt reģistrācijas kontrolierīces pareizu darbību un tās pienācīgu lietošanu, kā arī vadītāja kartes izmantošanu gadījumos. Latvijas Republikas likumdošanā atbildība par šo normu neievērošanu ietverta tai skaitā LAPK 149.$^{3\ 8}$ panta trīspadsmitajā un četrpadsmitajā daļā, kas paredz gan transportlīdzekļa vadītāja, gan pārvadātāja atbildību un sodīšanu.

Papildus tiesa norāda, ka LAPK 9.panta pirmajā daļā noteikts, ka par administratīvo pārkāpumu var tikt atzīta tikai vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība. Tādējādi vispārējā gadījumā administratīvā pārkāpuma lietā jākonstatē pie atbildības saucamās personas vaina. Ar vainu saprotama fiziskās personas subjektīvā psihiskā attieksme pret nodarījumu. Kā norādīts tiesību literatūrā, juridisko personu atbildības noteikšanā vainas jautājums nevar būt risināms veidā, kādā tiek noteikta fizisko personu vaina. Šķērslis tam ir apstāklis, ka nekāda juridiskās personas psihiskā darbība nepastāv. Ja tiesībpārkāpumu izdara juridiska persona, tad konstatējams un pierādāms tiesībpārkāpums, bet tajā netiek ietverta vaina. Juridiskās personas administratīvās atbildības pamatojumā varētu likt konstatēto juridiskās personas faktisko darbību vai bezdarbību, kas atzīta par prettiesisku un sodāmu, bez jebkādas norādes uz vainu (*sk. Krastiņš U. Konceptuāli par vainu administratīvajās tiesībās. Jurista Vārds Nr.23 (476), 2007.gada 5.jūnijs*).

Tādējādi Sabiedrība ir atbildīga par pārkāpumu un tā var tikt saukta pie atbildības.

[11] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka Sabiedrības vienīgā amatpersona laika posmā no 2012.gada 13.februāra līdz 29.februārim neatradās darba vietā un paziņojumu par sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu saņēma tikai 2012.gada 2.martā. Līdz ar to objektīvu iemeslu dēļ Sabiedrības amatpersona nevarēja sagatavot nepieciešamus dokumentus un ierasties līdz 2012.gada 5.martam Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldē, Aizkrauklē.

Tiesa norāda, ka Sabiedrība ir juridiska persona un tās pienākums ir nodrošināt Sabiedrības nepārtrauktu pārstāvību, līdz ar to juridisku personu nespēja sevi pārstāvēt ir tikai šo uzņēmumu organizatorisks jautājums un nekāda ziņā nav vērtējams kā attaisnojošs iemesls korespondences nesaņemšanai un savu pienākumu un tiesību nerealizēšanai.

Arī apstāklis, ka /pers. M/ izdevis rīkojumu par to, ka /pers. N/ var daļēji pildīt /pers. M/ darba pienākumus viņa prombūtnes laikā (*lietas 51.lapa*) norāda uz Sabiedrības vieglprātīgu attieksmi un nevar ietekmēt publiskās attiecībās.

[12] Sūdzības iesniedzēja norāda, ka tā nav saņēmusi iestādes par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā un nav saprotams iestādes aicinājums parakstīt sastādītā protokola oriģinālu, uz kuru tika aicināta Sabiedrības amatpersona.

Tiesa norāda, ka atbilstoši LAPK 238.^{1} pantam lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu. LAPK (*redakcijā līdz 2012.gada 29.februārim – protokola sastādīšanas un attiecīgās lietvedības laikā*) 238.^{1} pants noteica, ka amatpersonai diennakts laikā jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai jāpieņem lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesa paskaidro, ka šāds lēmums nav pārsūdzams, līdz ar to nav sastādāms atsevišķa procesuāla dokumenta veidā, kā arī normas nenoteic pienākumu šādu lēmumu paziņot. Turklāt no lietas materiāliem izriet, ka pieteicēja ar 2012.gada 9.februāra vēstuli (*lietas 26.lapa*) tika informēta, ka ir sastādīts protokols. Tātad šāda vēstule nozīmē to, ka ir uzsākta administratīvā pārkāpuma lieta. Papildus tiesa norāda, ka pat gadījumā, ja protokols vai lēmums par lietvedības uzsākšanu ir sastādīts vēlāk kā diennakts laikā, tie uzskatāmi par nebūtiskiem procesuāliem pārkāpumiem, kas nevar ietekmēt Lēmumu. Proti, administratīvo pārkāpumu lietās vienīgais termiņš, kura kavējuma dēļ ir atceļams lēmums, ir LAPK 37.pantā noteiktais četru mēnešu termiņš soda uzlikšanai, bet atbilstoši šā brīža kodeksa regulējumam lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā var uzsākt ne vēlāk kā sešu mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas vai ilgstoša pārkāpuma gadījumā – tā atklāšanas dienas.

Attiecībā uz Sabiedrības norādi, ka tai nav saprotams iestādes aicinājums parakstīt sastādītā protokola oriģinālu, tiesa norāda, ka protokolu sastāda amatpersona, savukārt aicinājums parakstīt oriģinālu ir saprotams kā iepazīstināt ar protokola saturu, par ko Sabiedrībai būtu jāparakstās.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, tiesa nekonstatē procesuālus pārkāpumus iestādes rīcībā.

[13] Sabiedrībai nav saprotams, kura amatpersona un kad ir uzsākusi lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Tiesa jau iepriekš norādīja, ka normatīvie akti neparedz sastādīt atsevišķi administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu par administratīvās lietvedības uzsākšanu, jo administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšana jau nozīmē to, ka ir uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā.

No lietas materiāliem nepārprotami izriet, ka administratīvā pārkāpuma protokolu 2012.gada 5.februārī sastādīja Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes uzraudzības biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas inspektore /pers. O/. Minētais ir norādīts gan administratīvā pārkāpuma protokolā, gan Lēmumā.

[14] Tiesa nekonstatē LAPK 248.pantā noteikto tiesību piedalīties protokola sastādīšanā pārkāpumu.

Saskaņā ar LAPK 248.^{1} pantu, ja objektīvu iemeslu dēļ administratīvā pārkāpuma protokolu nav iespējams sastādīt tās personas klātbūtnē, kuru sauc pie administratīvās atbildības, vai juridiskās personas pārstāvja klātbūtnē, to sastāda bez minēto

personu klātbūtnes un protokola kopiju nosūta pa pastu ierakstītā sūtījumā uz attiecīgās personas deklarēto (vai norādīto) dzīvesvietas adresi vai juridisko adresi. Šādā gadījumā uzskata, ka persona ir iepazinusies ar administratīvā pārkāpuma protokolu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Izskatāmajā gadījumā pārkāpums tika konstatēts 2012.gada 5.februārī uz šosejas Rīga – Daugavpils. Minētie apstākļi nepārprotami atzīstami par objektīviem tam, ka protokols sastādīts bez Sabiedrības pārstāvja klātbūtnes. Tiesa noraida kā nepamatotu Sabiedrības viedokli, ka pārkāpuma konstatēšanas laikā un protokola sastādīšanas laikā bija jāizsauc Sabiedrības pārstāvis. Tiesa norāda, ka līdzīgi kā Ceļu policija tā arī Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas inspektoru darbs ir uz ceļa, proti, inspektors fiksē konstatētos faktus administratīvā pārkāpuma protokolā. Minēto darbību veikšanai ir nepieciešams saprātīgs laiks un inspektoram nav normās noteikta pienākuma un tas būtu arī pretēji loģikas likumiem patērēt ilgāku laiku kā nepieciešams faktu konstatēšanai, lai izsauktu uz protokola sastādīšanu pārvadātāju pārstāvjus.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu un 289.^{18} pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Prevencijas pārvaldes 2012.gada 28.aprīļa lēmumu Nr.680 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA922303), bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību „APS TRANSPORTS" sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Juškeviča